

**ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД
«ДНІПРОВСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

СУЧАСНА ПРИКЛАДНА ЛІНГВІСТИКА

Частина III

**Дніпро
2024**

УДК 81'1(477)

С 91

*Ухвалено до друку Науково-методичною радою Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»
(протокол № 4 від 19 грудня 2024 р.)*

*Ухвалено до друку Вченою радою Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»
(протокол № 4 від 26.02.2024 р.)*

Сучасна прикладна лінгвістика. Збірник наукових праць. Дніпро: ВВПЗ «ДГУ», 2024. Ч. III. 295 с.

(в авторській редакції)

У збірник увійшли наукові дослідження, які були оприлюднені на міжнародній науково-практичній конференції «Сучасні погляди на прикладну лінгвістику» (14 листопада 2024 року). Тематика статей охоплює актуальні питання щодо розвитку та становлення прикладної лінгвістики.

Матеріали наукових досліджень можуть бути використані у практичній діяльності фахівців вказаних напрямів діяльності та у навчальному і виховному процесах закладів освіти.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Лежнєва Тетяна Миколаївна – кандидат юридичних наук, доцент, проректор Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Крашеніннікова Тетяна Валеріївна – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Нежива Ольга Миколаївна – доктор філософських наук, доцент, професор кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Дудник Олена Володимирівна – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Лимар Андрій Петрович – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Холод Ірина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Негодченко Ольга Петрівна – старший викладач кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

Мірошник Андрій Дмитрович – провідний фахівець відділу організації наукової роботи, міжнародних зв'язків та академічної мобільності Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет»

© ВВПЗ «ДГУ», 2024

© Автори, 2024

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	5
Алексєєв Артур. Вплив штучного інтелекту на розвиток психолінгвістичних моделей	6
Андрішко Олег. Інтелектуальні ігри на уроках української мови	12
Варакута Марина. Психолінгвістика тайм-менеджменту: аналіз мовних технік у боротьбі з прокрастинацією	21
Василенко Олена. Формування полікультурної компетентності студентів у сучасному багатомовному середовищі	29
Возняк Ігор. Дотепність і сарказм як словотворчі характеристики сленгової лексики (на матеріалі сучасного німецького сленгу та його англійськомовних відповідників)	36
Возняк Ігор. Лінгвістичний аналіз правових дефініцій як засобу (інструмента) техніки нормопроєктування	48
Дудник Олена. Українізація в добу визвольних змагань 1917-1921 років (регіональний аспект)	58
Зав'ялов Дмитро. Компетентнісний підхід у підготовці здобувача вищої освіти.....	68
Запотічна Роксолана. Integrating language nests into English teaching strategies ..	73
Квітинська Ліана. Семіотика – принципи програмування: небезпеки та забезпечення	80
Кирпита Тамара, Давидова Тетяна, Левицька Світлана. Підтримка студентів із вадами слуху на заняттях з іноземної мови	92
Korsunskia Viktoriia. Die Eisbergmethode in der Kommunikationspsychologie	100
Крашеніннікова Тетяна, Руколянська Наталія, Холод Ірина. Мова як етнічна ознака в суспільстві	113
Леошенко Дмитро. Мова як чинник формування етнічного світогляду	126
Лимар Андрій. Державна мовна політика радянської влади в Україні у 30 рр. ХХ ст. як засіб мовно-культурної асиміляції	133
Лучанінова Ольга. Інформаційно-аналітичне формування здобувачів вищої освіти як особистостей і професіоналів у векторі академічно-педагогічного дискурсу	143
Моргунова Аліна. «Таємна доктрина» О. П. Блаватської як джерело міжкультурної комунікації	149
Мосейко Анжела. Роль юридичної лінгвістики у судовому процесі: аналіз впливу мови на рішення суду	157
Негодченко Ольга. Символічні елементи України в наївному мистецтві	163
Нежива Ольга. Застосування медіації при вивченні іноземної мови	175
Панков Олександр. Інноваційні методи навчання студентів з питань пожежної безпеки на об'єктах з масовим перебуванням людей	184

Пйонтик Вікторія, Романишин Наталія. Концептуалізація російсько-української війни: антропоцентричний вимір в сучасному художньому дискурсі.....	200
Поповський Анатолій. Імперський жезл злочинної Москви – кати, катівні, катування	211
Рева Ірина. Вплив імперського нарративу на світосприйняття жителів Росії в умовах російсько-української війни 2014-2024 рр. (на матеріалах відеоблогу «Vox Veritatis»)	220
Романишин Наталія, Лапчук Руслана. Вербалізація емоційних параметрів концептосфери «війна очима цивільного населення» у сучасному українському художньому дискурсі	227
Руколянська Наталія. Лексичний масив сучасної кримінально-процесуальної субмови	234
Сергієнко Наталія. Проблеми і перспективи вивчення української мови як іноземної	241
Сімічева Юлія. Використання штучного інтелекту для підвищення ефективності викладання іноземної мови у ВНЗ	248
Сковронська Ірина. Еміграційні процеси і преса української діаспори США та Канади: причини виникнення й етапи становлення	256
Хмель-Дунай Галина. Збереження культурної спадщини як елемент виховання.....	266
Якубовська Марія, Даньшова Валентина. Система ціннісних нарративів особистості в умовах війни як основа ментального здоров'я: на прикладі творчості Ярини Черногуз	274
РЕЦЕНЗІЇ, ВІДГУКИ, РЕКОМЕНДАЦІЇ	
Бабій Олег. Довженко: погляд крізь століття	280
Д'Аміко Аліса. Контент міжмовної синергії	282
Лимар Андрій. Реабілітовані історією	284
Сковронська Ірина. Пастух Юрій «Не сушу молодості весла!»	286
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ	293

ужиткового, наївного мистецтва, іконопису (500 ікон), приватна бібліотека (більше 3000 рідкісних українознавчих, культурологічних, мистецьких видань). Також зберігається 15 000 етнографічних та мистецьких одиниць, серед яких 2700 зразків тканини (сорочки, верхній одяг, килими, рушники та ін.), вироби зі скла, металу, кераміки (700 одиниць).

Там же знаходиться колекція писанок, музичних інструментів (кобзи, бандури, трембіти, сопілки та ін.). Славиться музей і зібранням народних картин «Козака Мамає».

Марія Примаченко і Катерина Білокур через своє наївне мистецтво, незважаючи на простоту, зберігають національну ідентичність, духовність. Виховують любов до України, до природи, до її людей. А також надихають сучасних митців відображати Україну, народ України через символіку у своїх роботах.

Список використаної літератури

1. Білокур К. В. «Буду художником»: автобіографія. К. Рибалко. *Україна*, 1986. № 40. С. 22-23.
2. Марія Примаченко. Київ: Мистецтво, 1994.
3. Мистецтво України. Енциклопедія у 5 томах. Т. 1 / Кудрицький А. В. та ін. Київ: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана. 1995.
4. Народне мистецтво / С. І. Корнієнко // Енциклопедія Сучасної України. Київ: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2020. URL: [esu.com.ua / article-71205](http://esu.com.ua/article-71205)
5. Откович О. П. Народна течія в українському живописі 17-18 ст. Київ: Наукова думка, 1990.
6. Тараторіна С. Оця Марія звірів малювала. Київ: Видавництво, 2020.

ЗАСТОСУВАННЯ МЕДІАЦІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Ольга НЕЖИВА

професор кафедри міжкультурної комунікації та соціально-гуманітарних дисциплін ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», доктор філософських наук, доцент

У статті розглядається застосування медіації при вивченні іноземної мови. Зазначено, що на сьогодні було виділено чотири основні види медіації у вивченні іноземної мови: 1) лінгвістична; 2) культурна; 3) соціальна; 4) педагогічна. Лінгвістична медіація охоплює

міжмовне посередництво, зокрема вміння виконувати усний і письмовий переклад. Культурна медіація фокусується на міжкультурній компетенції як основі мовного навчання, особливо у контексті застосування мови для конкретних завдань, таких як переклад. Соціальна медіація пов'язана з використанням мови та виконанням ролі посередника між різними учасниками комунікації. Педагогічна медіація акцентує увагу на розвитку критичного мислення.

Ключові слова: медіація, мова, іноземна мова, знання.

The article examines the use of mediation in foreign language learning. It is noted that today four main types of mediation have been identified: 1) linguistic; 2) cultural; 3) social; 4) pedagogical. Linguistic mediation covers interlingual mediation, in particular, the ability to perform interpretation and translation. Cultural mediation focuses on intercultural competence as the basis of language learning, especially in the context of using language for specific tasks, such as translation. Social mediation is concerned with the use of language and acting as a mediator between different participants in communication. Pedagogical mediation focuses on the development of critical thinking.

Key words: mediation, language, foreign language, knowledge.

Постановка наукової проблеми та її значення. З давніх-давен існують конфлікти як частина людських відносин, які виникають у різних аспектах життя людей. Відповідно, їх розпізнають як політичні, професійні чи соціокультурні. Підставою для виникнення конфліктів існують різні причини такі як: різниця у поглядах, у цінностях, інтересах, культурі, нерозуміння мови, що можуть спричинити напруження, агресію та навіть призвести до насильства.

Відповідно до цього, це постає однією із основних проблем сьогодення при вивченні іноземної мови, тому що психологічний бар'єр, нерозуміння мови та культури під час практики іноземної мови спричиняє непорозуміння, який може призвести до конфлікту. Відтак, сьогодні медіація є найпопулярнішою темою серед лінгвістичних дискурсів, яка набуває чимдалі більшої важливості в сучасному суспільстві. Оскільки, саме медіація є одним із найефективнішим способом у вирішенні конфлікту.

Швидкий розвиток медіація припадає на двадцяте століття. Сьогодні ж в інформаційному суспільстві таке явище медіації актуальне як ніколи через перехід суспільства від виробництва товарів до продукування знань.

У науковій працях існують різні точки зору щодо походження терміну «медіація». Одні дослідники вважають, що даний термін має латинське походження, де «mediatio» вказує на здійснення посередництва, або «mediare» –

на роль посередника [1]. Інші ж трактують походження терміну «медіація» через грецьке слово «medos», яке означає «нейтральний і незалежний від конфліктуючих сторін» [2].

Ми вважаємо за необхідне розглянути роз'яснення терміну у словниках. Перший український великий тлумачний словник в історії надає таке визначення для терміну «медіація»: «міжнародне посередництво, мирний спосіб вирішення міжнародних конфліктів за допомогою держави, яка не бере участі у конфлікті». Однак варто відмітити, що цей термін відноситься виключно до правових медіаційних процедур. Інші українські словники відображають те саме визначення. У словниках англійською мовою цей термін має наступні значення: 1) процес розмов з двома окремими особами або групами, які мають розбіжності, з метою допомогти їм досягти згоди або знайти рішення їхніх проблем; 2) втручання між сторонами конфлікту для сприяння примиренню, урегулюванню або узгодженню; 3) спосіб вирішення суперечок поза судовою системою шляхом добровільної участі в переговорах, структурованих за згодою сторін і зазвичай проводяться під керівництвом і контролем навченого посередника [3].

Проте, у 2001 році медіація була додана до Загальноєвропейських компетенцій володіння іноземною мовою (ЗЄК). У новій редакції відзначається важливість оволодіння учнями не лише чотирма видами мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння та писемне мовлення), але і всіма складниками іншомовної комунікативної компетенції, а також акцентується на формуванні загальнокогнітивних умінь, пов'язаних із мовленням: продукція, рецепція, інтеракція та медіація. Відтак, автори Загальноєвропейських Рекомендацій з мовної освіти (ЗЄР) розглядають поняття медіації як форму діяльності, яка передбачає, що «користувач мовою не повинен висловлювати своїх власних думок, але грати роль посередника між співрозмовниками в ситуаціях, коли вони не можуть спілкуватися безпосередньо» [4, с. 5]. Однак у ЗЄР відсутнє явне визначення поняття медіації, і вони не включають спеціально створених дескрипторів для опису цього виду діяльності. Більше того, за думкою Ж. Зарат,

такий підхід до визначення медіації недостатньо враховує її соціальну функцію, яка важлива у різних сферах та вимагає розуміння соціокультурного контексту [5, с. 218].

Отже, після аналізу деяких тверджень, можна зробити висновок, що визначення медіації залежить від контексту, в якому використовується цей метод. Зазвичай під поняттям «дефініція» ми маємо на увазі процес обговорення та знаходження конструктивних рішень для вирішення конфлікту.

Виклад основного матеріалу. Сучасне вивчення мови, зокрема англійської мови у професійному контексті, розглядається з урахуванням її соціального та професійного застосування. Цей підхід до медіації сприяє утворенню мовної ідентичності. Дослідник П. Хауелл вказує, що ефективна медіація потребує «міжособистісних навичок, таких як адекватне невербальне спілкування та активне слухання з використанням підтверджень та пояснень». Вчені Б. Норт і Е. Піккардо виділяють два типи мовної медіації: 1) міжстилістичну (перетворення одного типу тексту в інший), 2) внутрішньомовну, яка може виконуватися цільовою мовою (доповідь, узагальнення, пояснення, уточнення) [9].

Однак Дж. Льюїс, Б. Джонс, С. Бейкер відокремлюють медіацію, яка здійснюється в багатомовному середовищі. Вони стверджують, що цей вид спільної інтеграції більш зрозумілий студентам, які вивчають іноземні мови. Таким чином, навички медіації краще розвинуті у студентів, які мають знання декількох іноземних мов [6].

Медіація у процесі вивчення іноземних мов полягає у застосуванні інструментів, що допомагають вирішити певну задачу або досягти поставленої мети. Це може бути реалізовано через використання мови або інших знакових систем, таких як діаграми, графіки, числа чи об'єкти. Проте, як зазначає Дж. Томс, зазвичай медіація здійснюється через лінгвістичні засоби та символи, що дають змогу надавати допомогу та настанови, що є суттю медіації.

Для розуміння важливості різних типів медіації в контексті методики навчання іноземних мов слід звернутися до документів Ради Європи. Так, у 2016

році в публікації «Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment. Developing Illustrative Descriptors of Aspects of Mediation for the CEFR» було виділено чотири основні види медіації.

1. Лінгвістична – включає міжмовне посередництво, зокрема вміння здійснювати усний і письмовий переклад.

2. Культурна – акцентує на міжкультурній компетенції, яка є основою мовного навчання, особливо коли мова використовується для конкретних цілей, таких як усний і письмовий переклад.

3. Соціальна – стосується ролі посередника між різними учасниками комунікації, який використовує мову для забезпечення ефективної взаємодії.

4. Педагогічна – підкреслює важливість розвитку критичного мислення.

У самому документі ЗЄР детальніше аналізується це поняття, і медіацію поділяють на три види діяльності [4]:

– Текстова медіація (*mediating text*) – включає стратегії, такі як пояснення нових концепцій, спрощення тексту, звертання до попереднього досвіду, адаптація мови для аудиторії.

– Концептуальна медіація (*mediating concepts*) – охоплює дефініції, пояснення, порівняння, використання аналогій, ілюстрацій, візуалізацій, моделей і схем, підсумовування, узагальнення, активацію попередніх знань, контекстуалізацію та приклади.

– Медіація комунікації (*mediating communication*) – включає прямі інструкції, інтерактивне навчання, а також самостійне та практичне навчання.

Усі види медіації виконують однакову функцію – усунення комунікативних труднощів, що виникають під час взаємодії, і сприяють уникненню конфліктів та дискомфорту в процесі комунікації.

1. Текстова медіація

У навчанні англійської мови з професійною спрямованістю особливу увагу варто приділяти медіації текстів, зокрема у таких аспектах, як точність передачі інформації, роз'яснення матеріалу та обробка тексту в усній і письмовій формах.

Отже, текстова медіація охоплює такі дії, як коментування графіків, стисло викладення, аналіз і синтез тексту, конспектування, переклад, критичне осмислення та інтерпретація тексту. Ці елементи мають велике значення і потребують детального вивчення [9].

У сучасних філологічних дослідженнях текст розглядається з різних аспектів: як висловлювання, фрейм, дискурс, концепція, об'єкт лінгвопоетики або інформація. Текст як інформація виконує дві основні функції: пізнання світу та повідомлення.

У дослідженні навчання створення вторинних текстів для патентної документації були виділені комунікативні стратегії розуміння тексту, оцінки та присвоєння інформації, а також стратегії створення вторинних текстів. Доцільно включити до процесу медіації тексту стратегії створення додаткових текстів у вигляді анотацій і рефератів. Т.В. Радзівська підкреслює важливість вторинного тексту як єдності комунікаційної та інформаційної складових, оскільки він відображає результати когнітивної та мовної діяльності автора тексту [5].

Вторинний текст можна розглядати як результат медіації первинного тексту, і цей процес можна описати за допомогою трьох основних етапів [5]:

– Рецепція: сприйняття і розуміння текстової інформації з первинного тексту в усій його складності.

– Декодування: оброблення цієї інформації шляхом узагальнення, перекладу в усну або письмову форму (наприклад, створення статей, патентів або письмових перекладів).

– Продукт медіації тексту: це завершений результат процесу медіації, що може бути у вигляді резюме, реферату, статті, перекладу або іншого типу тексту, який передає основну інформацію та узагальнення з первинного тексту.

Серед важливих стратегій медіації особливо важлива стратегія *адаптації мови*, яка зазвичай здійснюється через пояснення термінів, що сприяє кращому розумінню та використанню специфічної термінології в текстах.

Стратегія *посилання на попередні знання* також має велике значення, оскільки вона допомагає зв'язати нову інформацію з уже відомими фактами, що полегшує її засвоєння. Щодо *стратегії спрощення тексту*, то є два підходи [2]:

- *Ампліфікація*, яка передбачає розгортання інформації за допомогою більшої кількості слів для її кращого розуміння.

- *Упорядкування тексту*, яке включає виразне подання тієї ж інформації з меншою кількістю слів і без повторів.

2. Концептуальна медіація

Медіація комунікації передбачає участь студента як медіатора у багатокультурному комунікативному просторі для запобігання та вирішення конфліктних ситуацій. Процес медіації інтегрований у соціокультурне середовище комунікації і спрямований на досягнення максимально ефективного результату взаємодії сторін. У цьому контексті важливими є не лише смислові аспекти комунікації, але й умови, які сприяють успішній комунікації.

Стратегії концептуальної медіації застосовуються для уточнення та полегшення розуміння понять, ідей і концепцій, що містяться в первинних текстах. Вони допомагають визначити ключові концепції та передати їх зрозуміло одержувачу. До таких стратегій належать [1]:

- Дефініції та пояснення – надання точних визначень термінів та понять.

- Порівняння і аналогії — використання знайомих понять для пояснення нових.

- Ілюстрації та візуалізація – використання графіки, діаграм, схем для кращого розуміння.

- Моделі та схеми – створення моделей для спрощення складних концепцій.

- Підсумовування та узагальнення – спрощення ідей через підсумки та узагальнення.

- Активізація попередніх знань – зв'язок нових концепцій із вже відомими.

- Контекстуалізація – розміщення концепцій у контексті для кращого розуміння їх значення.

– Використання прикладів – подання прикладів для ілюстрації концепцій.

Ці стратегії допомагають полегшити передавання складних концепцій і забезпечити їх зрозумілість для одержувача.

3. Комунікативна медіація

Комунікативні конфлікти можна усунути вже на етапі підготовки до комунікації за допомогою медіативних технологій, які набувають все більшого значення не лише для вирішення соціальних конфліктів в освітньому процесі, але й для крос-культурного навчання іноземних мов.

Медіативна компетенція формується в рамках лінгводидактичного підходу, і аналіз теоретичних джерел, нормативних документів та практичного досвіду показує важливість виокремлення лінгводидактики як самостійної дисципліни, яка є основою для навчання іноземних мов. Майбутні вчителі іноземних мов повинні володіти лінгводидактичною компетентністю, знати контекст взаємодії різних лінгвокультур на текстовому, концептуальному та комунікаційному рівнях.

Медіативні стратегії надають доступні методи для пояснення сенсу і полегшення розуміння. Аналіз теорії медіації дозволяє виділити стратегії, які допомагають пояснювати і полегшувати розуміння [2]:

– Прямі інструкції – традиційний метод, орієнтований на вчителя та включаючий лекції, вправи і практичні завдання.

– Інтерактивне навчання – створення навчального середовища для взаємодії через обговорення, спільну роботу, проектні завдання.

– Практичне навчання – орієнтація на реальні ситуації для підвищення мотивації.

– Самостійне навчання – розвиток індивідуальної ініціативи і самовдосконалення студентів.

Це підкреслює необхідність формування у студентів комплексу комунікативних умінь, що відображають актуальні зміни в комунікативній компетенції.

Висновки. Таким чином, на сьогодні було виділено чотири основні види медіації у вивченні іноземної мови: 1) лінгвістична; 2) культурна; 3) соціальна; 4) педагогічна. Лінгвістична медіація охоплює міжмовне посередництво, зокрема вміння виконувати усний і письмовий переклад. Культурна медіація фокусується на міжкультурній компетенції як основі мовного навчання, особливо у контексті застосування мови для конкретних завдань, таких як переклад. Соціальна медіація пов'язана з використанням мови та виконанням ролі посередника між різними учасниками комунікації. Педагогічна медіація акцентує увагу на розвитку критичного мислення. Дослідивши всі основні види медіації, можна зробити висновок, що викладач у ролі посередника в мовному середовищі має ключове значення і великий авторитет у формуванні способів взаємодії та процесу навчання. Використання медіативних навичок викладачем дає можливість створювати ефективні уроки та навчальні матеріали, сприяє кращому розумінню іноземної мови студентами, а також сприяє розвитку їх мовної компетенції та міжкультурної свідомості.

Список використаної літератури

1. Волік В. В. Медіація та її місце у процесі навчання іноземної мови. *Paradigm of knowledge*. 2017. № 1 (21). С. 14.
2. Лєко Б., Чуйко М. Медіація. Чернівці: «Книги XXI», 2014. 464 с.
3. Поліщук М. Я. Поняття медіації як альтернативного методу вирішення спорів. *Держава і право. Юридичні і політичні науки*. 2014. Вип. 65. С. 135.
4. Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment. Companion Volume with New Descriptors. 2018. Council Of Europe Portal. URL: <https://rm.coe.int/common-european-framework-of-reference-for-languages-learning-teaching/16809ea0d4> (дата звернення: 18.10.2024)
5. Howell P. Cross-Language Mediation in Foreign Language Teaching. *Hiroshima Studies in Language and Language Education*. 2017. № 20. P. 147–155.
6. Lewis G., Jones B., Baker C. Translanguaging: origins and development from school to street and beyond. *Educational Research and Evaluation: An International Journal on Theory and Practice*. 2012. № 18. P. 641–654.
7. Nezhyva O. Ted Talks as a Digital Material in Foreign Language. *To be or not to be a great educator*, 2022. Proceedings of ATEE Annual Conference. Riga, University of Latvia Press, 2023. pp. 481-489. DOI: 10.22364/atee.2022.24